

[Niels Hølvæg Petersen]

fordi, dette netop betyder, at vi til stadighed skubber de langsigtede problemer foran os, har gjort det endnu en gang, hvad der er erkendt af statsministeren, og altså risikerer at komme til det i endnu en periode.

Jeg skal til sidst byde velkommen til socialdemokratiets nye ordfører, hr. Erling Olsen, og til fremskridtspartiets nye ordfører, hr. Askjær Jørgensen, der optrådte som ny chefideolog og kom langt omkring.

Hr. Askjær Jørgensens indlæg var et tankevækkende causeri om løst og fast på et lavt niveau, spækket, synes jeg, med et utal af grovheder, ikke mindst over for regeringen og socialdemokratiet. Det skal jeg lade ligge og lade socialdemokratiet selv tage vare på, men jeg vil dog have lov til at sige til hr. Askjær Jørgensen, at jeg synes, jeg aldrig fra denne talerstol har hørt et så grovkornet og ubehersket angreb på den danske folkekirke og den danske præstestand, som jeg hørte i dag. Det er med stigende ubehag, vi lægger mærke til den kurs, som er fremskridtspartiets. I går var det dødsstraffen det gjaldt, i dag var det præsterne og folkekirken, der skulle afskaffes.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg gerne sige, at jeg sad og blev så ked af det indlæg, og det er der mange gode grunde til, for jeg har børn, der går i skole, og jeg har hus, og jeg har bil, og jeg har fjernsyn og jeg hører radio. Jeg fandt jo ud af, efterhånden som hr. Erhard Jakobsen talte, at jeg i alle disse egenskaber tilhører en forfulgt minoritet i den danske befolkning. Jeg har det simpelt hen skidt.

Mit hus var ikke noget værd – det var i hvert fald ikke noget, hr. Erhard Jakobsen ville høre på, det havde jeg ellers troet at det var. Mine børn kan læse og regne og skrive, det må de også gerne, men jeg kan fortælle hr. Erhard Jakobsen, at de kan meget mere end det, men det må de ikke. De skal kun lære at læse og skrive og regne i skolen, så er hr. Erhard Jakobsen tilfreds. De kan også geografi, biologi, de kan en hel del moderne historie sågar, de følger med i fjernsynet. Men alt det er ikke noget, der er skolens sag, det skal man bare lade ligge. Jeg hører også tv og radio, men jeg blev altså klar over af det, hr. Erhard Jakobsen sagde, at alt det, jeg ikke hører, fordi jeg vælger og vrager, det er noget skidt, og det er jeg da ked af.

Det er selvfølgelig spøgefuldt ment, men jeg mener, at det er en grotesk proportionsforvridning at sige, som hr. Erhard Jakobsen gør det, at landets husejere, at landets forældre, at landets fjernsyns- og radiolyttere og bilejere er forfulgte minoriteter. Det var jo nærmest sådan, man måtte forstå det.

Jeg forstår i øvrigt ikke et klap af hr. Erhard Jakobsens skolesyn. Det lød jo flot, når hr. Erhard Jakobsen sagde: det er samfundets skole. Ja men hvad er samfundets skole, hvad betyder det? Hvad er indholdet af det? Er indholdet det, at vi skal have en langt stærkere central dirigering af den danske folkeskole? Jeg måtte nærmest forstå det sådan, at det var samfundet, folketinget, der nu skulle til at regere i detaljen med den danske folkeskole.

I modsætning hertil vil jeg sige til hr. Erhard Jakobsen: vel skal vi ej. Vi skal fortsætte den linje, som vi har lagt i mange år, med en decentralisering af både pædagogiske og økonomiske beslutninger, når det vedrører den danske folkeskole. Det har gjort den danske folkeskole til en god skole for mange børn. Det vil kun være et tilbageskridt, hvis man søger en centralisering. Folketinget som sådant kan jo aldrig komme til at stå i spidsen for dette. Det måtte i så fald være den ansvarlige minister. Uddannelsesminister Ritt Bjerregaard har jo igennem hr. Erhard Jakobsens tale i dag fået et enestående tillidsvotum. Jeg har ikke så stærk tillid til uddannelsesministeren, eller nogen uddannelsesminister, at vi vil gå ind for en centralisering af det danske skolevæsen.

Vi forstår på hr. Erhard Jakobsens bemærkninger og hans såkaldte æselspark, at vi får livlig debat om kulturpolitiske anliggender i denne samling. Vi byder denne debat velkommen, men vi vil sige til hr. Erhard Jakobsen fra starten af, at den grundlæggende tendens og den almindelige mistænkeliggørelse af, hvad der sker i den danske skole, deltager vi ikke i. Vi mener, at hr. Erhard Jakobsen begynder i den helt forkerte ende.

(Tilråb fra tilhørerpladserne og nedkastning af sedler).

Formanden:

Det er forbudt. Vær så venlig at forlade tilhørerlogen fredeligt. Er der flere, der vil